

Genom rymd av poesi

Lärosatser i det blå
ner till huvuden regnar.
Undrar vad du tänker på,
om du din tanke ägnar
mig, förrns dikten gått i stå.

Men den fortsätter sin färd
genom rymd av poesi -
med kraft, - för allt den är värd,
liksom med ett frieri -
till dig,-- å vill spela - lärd!

Skall den i pipan blåsa, - -
så du blir imponerad?
Eller skall den sig låsa,
å du, mäktat frustrerad,
ber den sluta sig chosa!?

Bör jag dikten, - på nått sätt
i andanom vaska ren?
Kanske inte är så lätt,-
då den börjar lida sen -
- uti sitt anletes svett!

Den dikt som knappt var påtänkt -
nu, på stråt, vandrar iväg...
I Samtid den ned sig sänkt,
- likt en meningslös strateg,
som sina ord dig har skänkt.-